

Een beekloop aanleggen

Wie heeft er nooit van gedroomd languit naast zijn eigen rivier te liggen rusten in de zon... Een idyllisch plaatje dat mogelijk wordt. Leg zelf een beekloopje aan met zacht kabbelend water, in uw eigen tuin.

De waterdichting is het eerste waar moet worden over nagedacht. Dat was ook zo bij aanleg van de vijver. De waterdichting moet betrouwbaar zijn en dat op lange termijn, voor vele jaren. Ook die van de beekloop. Een degelijk membraan in Firestone EPDM wordt onder het hele beektraject gelegd en zorgt ervoor dat het water niet verloren kan gaan.

Meerdere mogelijkheden

Om beeklopen en watervallen te realiseren heeft men een zeker relief nodig. Wanneer het terrein plat is en er graafmachines aanwezig zijn voor de bouw van de woning dan kan het grove werk door deze machine worden gedaan. Uiteraard vraagt dat een soort totaalzicht op de 'toekomst' van de tuin.

Maar laten we gewoonweg vertrekken van de situatie waarbij er al een vijver in de tuin ligt. Men kan dan een tweede vijver(tje) aanleggen dat door middel van een beek en/of waterval wordt verbonden met de eerste. Het is belangrijk de verhoudingen tussen de verschillende

watervolumes te respecteren. De vijver die onderaan ligt moet altijd een groter volume water bevatten dan de hoger gelegen en heeft ook best een groter oppervlak. Men kan ook een serie boven elkaar aangelegde vijvers voorzien, telkens met elkaar verbonden door een beekje.

Wat betreft de waterdichting van de beekloop kan men gebruik maken van resten folie van de vijver(s). Men moet denken zoals bij de dakpannen van een huis: de folie van de bovenzijde komt over deze van de ondervijver. Men kan de folie ook aan elkaar plakken/vulkaniseren. Dat is nog beter en zorgt ervoor dat er langs onder geen water kan verloren gaan.

Voor het maken van de randen van de beek en om de folie op zijn plaats te houden gebruikt men best Ecolatten en Ecopics. Men gebruikt dezelfde techniek als bij de aanleg van de vijver. Heel de beekloop wordt aangelegd onder de vorm van horizontale bekkens want het water moet ter plaatse blijven.

Ook wanneer de pomp stil ligt moet leven mogelijk blijven in de beekloop. Het wordt dus een geheel van elkaar opvolgende 'horizontale vijvertjes', die ervoor zorgen dat plant en dier kunnen overleven en dat de beek esthetisch mooi is en blijft. Het voor de waterdichting gebruikte Firestone EPDM membraan is erg soepel en laat zich gemakkelijk leggen in alle kronkelingen van de beek.

Na het maken van de boorden en het leggen van de folie in alle kronkelingen en bochten en vijvertjes kan men beginnen met de afwerking. Laat hier uw creativiteit werken. In veel gevallen – maar niet altijd – kiest men ervoor om alles zo natuurlijk mogelijk te laten ogen, men probeert de natuur te imiteren...

Doordat men onderaan overal folie heeft gelegd is men verzekerd van een goed waterdichting. Indien gewenst kan met metsen bovenop de folie.

Maar... langs boven kan er ook water verloren gaan, door overdreven pletsen en spatten. Men moet er dus voor zorgen dat het water niet teveel naast de beekloop spat doordat het op stenen pletst. Daarom leidt men de waterstroom zoveel mogelijk door het midden van de beek. Men kan het vloeien van het water beïnvloeden door het plaatsen van keien, grote en kleine stenen. Men zorgt ervoor dat er geen water terecht komt in de tuin. Al het naar boven gestuurde water moet terug terechtkomen in de onderste vijver (er zal wel wat water verdampen; een klein beetje).

Welk debiet kiezen?

De pomp moet in staat zijn het water naar het hoogste vijvertje te brengen, naar de 'bron'. Sommigen wensen een kolkende bergbeek, anderen een kalm voortvliedend laaglandbeekje. In functie van zijn voorkeur kan men het debiet berekenen van de pomp. Dit in functie van de hoogte en de breedte van de beek. Men heeft minstens 1,5 liter water nodig per minuut per cm beekbreedte en dat op het hoogste punt. Om mooie waterlammel/watervallen te bekomen heeft men zelfs 2 liter water nodig per minuut per cm beekbreedte en dat op het hoogste punt. Voor een

aantal pompe zijn de berekeningen al gebeurd en omgezet in gemakkelijk te raadplegen tabellen (zie tabel voor watervallen en beeklopen van Messner).

Afwerking met keien en planten

Men plaatst een kei, bekijkt het resultaat en men legt de volgende kei, ietwat anders... of men verlegt de stenen nog eens. Maar wat betreft de beplanting mag men zo niet denken want herhaaldelijk verplaatsen doet de planten meestal geen goed.

De planten die we gaan aanbrengen in onze beek zijn deze die ook in de natuur in bewegend water leven.

Volgende planten appreciëren waterbeweging:

- bronmos 'Fontinalis',
- waterranonkel 'Ranunculus',
- gekroesd fonteinkruid 'Potamogeton crispus',
- drijvend fonteinkruid 'Potamogeton natans' en
- glanzend fonteinkruid 'Potamogeton lucens'.

Wanneer voorgaande planten in de buurt van een waterval geplaatst worden krijgt men een explosie van hun schoonheid. Men kan in het beekmilieu snelgroeende planten aanbrengen die veel voedingsstoffen zullen verbruiken. Een paar voorbeelden: beekpunge Veronica beccabunga en waterkers Rorippa nasturtium-officinale. Vanwege hun groei kracht hebben ze veel voedingsstoffen nodig die ze gaan verbruiken wat erg gunstig is voor de vijver.

Tot slot kan men de waterwereld visueel verbinden met de tuinwereld. Sommige planten kunnen in beide milieus leven. 'Iris pseudoacorus', 'Ajuga reptans' en 'Lysimachia nummularia' groeien zowel in het water als op het land.